

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 42/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Bernardíny Jánošíkovej, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. D 2193/99 a v konaní vedenom pod sp. zn. 21 NcD 59/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Bernardíny Jánošíkovej **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2005 doručená sťažnosť Ing. Bernardíny Jánošíkovej, B. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 2193/99 a v konaní vedenom pod sp. zn. 21 NcD 59/2003 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že 8. februára 2001 bolo notárkou Z. K. ako poverenou súdnou komisárkou prejednané dedičstvo po nebohom Š. J. v konaní pod

sp. zn. D 2193/99. Okresný súd však napriek uvedenému nevydal uznesenie v predmetnej veci, hoci sťažovateľka urgovala jeho vydanie svojimi podaniami z 5. februára 2002 a 20. novembra 2002.

Dňa 2. júna 2003 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky o náhradné dedičské konanie po nebohej A. J., ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 21 NcD 59/2003.

Vo februári 2004 sťažovateľka podala okresnému súdu sťažnosť na priet'ahy v oboch napadnutých konaniach, na ktorú podpredsedníčka okresného súdu odpovedala listom zo 6. apríla 2004 sp. zn. Spr 1645/2002, v ktorom konštatovala priet'ahy v oboch napadnutých konaniach.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že pokiaľ konanie vo veci náhradného dedičského konania po nebohej A. J. bolo už skončené, dedičské konanie po nebohom Š. J. nebolo skončené ani ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu.

Sťažovateľka sa vzhľadom na dôvody uvedené vo svojej sťažnosti domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, teda priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 60 000 Sk.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľku listom z 9. februára 2005 vyzval, aby odstránila nedostatky svojho podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy pripojila splnomocnenie pre jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom. Sťažovateľka bola zároveň poučená o tom, že ak uvedené nedostatky jej podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Sťažovateľka uvedenú výzvu prevzala 14. februára 2005, avšak do dnešného dňa na výzvu nereagovala a splnomocnenie pre advokáta k svojej sťažnosti nepripojila.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľka ani po výzve ústavného súdu nepredložila splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2005